

4

Tomášek

ZPRÁVODAJ FARNOSTI
PŘI KOSTELE sv. TOMÁŠE V BRNĚ

Motto:

Dělejte, co děláte, snášejte, co trpíte. V tom spočívá svatost. Svatost skutečně spočívá v prostém postoji vůle, v prostém Staň se.

Jean – Pierre de Caussade

Úvodní slovo

Milí přátelé, farníci, bratři a sestry, s velkou radostí jsme přijali zprávu, že Vatikán schválil datum slavnosti blahořečení našich mučedníků, Jana Buly a Václava Drboly. Událost, na kterou se všichni v diecézi těšíme a kterou už dlouho očekáváme, se uskuteční **6. června 2026 na brněnském výstavišti**. V této chvíli tak vstupujeme do „horké“ fáze příprav na tuto slavnost, zároveň se rozjíždí řada dílčích aktivit a doprovodného programu pro věřící

v diecézi i pro širokou veřejnost, jimiž chceme naše dva kněze představit a přiblížit jejich odkaz.

Otec biskup, kterého jsem minulý týden navštívil, abychom si upřesnili některé detaily ohledně inaugurace nového obrazu Panny Marie Svatotomské, mne přivítal se slovy, která sice řekl s úsměvem, ale zároveň bylo možné vnímat, že je bere dost vážně: musíme probrat druhou nejdůležitější událost v diecézi v roce 2026 (pochopitelně, druhou hned po blahořečení). Na vás všechny se tedy budu těšit **o slavnosti Zvěstování**

Páně, 25. března 2026 při večerní mši sv. v 17.30.

Již tuto středu začne posvátná doba postní. V kostele budou připraveny brožurky „Malý průvodce postní dobou 2026“, které nás mohou duchovně vést a povzbuzovat na cestě tímto obdobím. Obsahuje na každý den krátký biblický citát a zamyšlení inspirované slovy papeže Lva XIV. Pro uživatele smartphonů se systémem Android může být užitečná aplikace „Postní kapky“ (www.postnikapky.cz). Věřím, že mnozí z Vás se také zapojí do postní almužny. A další možnosti jsou dány jen Vaší kreativitou. Kéž je vše zaměřeno na Pána a očistu vztahu k Němu, pak bude půst pro každého z nás opravdu krásným obdobím.

Přeji nám všem požehnané prožití doby postní!

Váš farář Jan Mráz

Informace

• Madona Svatotomská

25. března 2026 při mši sv. v 17.30 bude v našem kostele slavit biskup Pavel pontifikální mši svatou, při které posvětit nový obraz Panny Marie Svatotomské. Obraz bude umístěn v jedné z kaplí levé boční lodi. Před tímto datem se intenzivněji spojíme v modlitbě k Matce Boží, abychom

se na tuto událost duchovně připravili. Po mši svaté bychom rádi uspořádali malé pohoštění. Zveme všechny kněze, kteří zde působili nebo kteří z této farnosti vzešli.

• Svátost nemocných – společné slavení

Jak bývá zvykem každý rok, i letos Vám chceme dát možnost přijmout svátost Pomazání nemocných, a to v pátek před Květnou nedělí při večerní mši sv. (27. března).

• **Předvelikonoční úklid kostela** se koná v sobotu **28. března** od 8.30 hod. Prosíme o pomoc všechny ochotné farníky.

• Farní pouť do Říma

Děkujeme farníkům, kteří poslali předběžnou přihlášku na farní pouť do Říma v listopadu 2026. V této chvíli máme víceméně naplněnou kapacitu poutního domu Velehrad, pokud by byli další zájemci, jistě se dá k pouti připojit s tím, že budou ubytováni v jiném zařízení. Máte-li vážný zájem, neváhejte a vyplňte předběžnou přihlášku na farním webu.

• Mládež Ostrava

Milí mladí přátelé, milí rodiče, zveme mladé křesťany na Celostátní setkání mládeže do Ostravy. Uskuteční se v termínu 11. – 15. srpna. Počítejte, prosím, s touto akcí, když budete plánovat vaši dovolenou na prázdniny. Přihlašování

již bylo spuštěno, navštivte web celostatnisetkanimladeze.cz.

• **V neděli 29. března 2026** v 18 hod. bude v kostele koncert duchovní hudby, na kterém vystoupí smíšený sbor Kantiléna. Podrobnosti ještě oznámíme na webu, srdečně Vás zveme.

Pastýřský list biskupa Pavla k blahořečení Jana Buly a Václava Drboly

„Sůl země a světlo světa.“

Milí přátelé,

máme se stát solí země a světlem světa. I když sůl v jídle nevidíme, vnímáme ji chutí. Je mnoho lidí, kteří tzv. „*nejsou vidět*“, protože dobro konají v tichosti. V jejich blízkosti člověk pociťuje klid, vyrovnanost a radost. Světlo se naopak schovat nemůže. Jsou lidé, které „*vidíte z dálky*“. Mají důležité postavení – buď díky svému přirozenému vůdčímu talentu, nebo pro svoji konkrétní funkci či službu. Ježíš sám byl „solí“ po dobu třiceti let během svého skrytého života v Nazaretě, aby se pak stal velikonočním světlem světa.

Touto solí země i světlem světa byli v těžkých dobách padesátých let

i dva kněží naší diecéze – Jan Bula a Václav Drbola. Oba byli tehdejšími režimem zavražděni spolu s řadou dalších lidí v tzv. babických procesech. Jejich životy vypráví o věrnosti pravdě, síle lásky a moci odpuštění, a to v takové míře, že je papež Lev XIV. prohlásil za blahoslavené. Proto mám velkou radost, že vás mohu pozvat na slavnost jejich blahořečení, která se uskuteční v sobotu 6. června 2026 na brněnském výstavišti. Jedná se pro naši diecézi o historický okamžik a naprosto jedinečnou událost.

Bohoslužbě bude předsedat papežský legát, brněnský rodák, kanadský kardinál Michael Felix Czerny, SJ, prefekt vatikánského Dikasteria pro službu integrálnímu lidskému rozvoji. Na tuto slavnost budou v neděli 7. června navazovat děkovné bohoslužby ve Starovičkách a Lukově, rodištích obou mučedníků. Podrobné pokyny k organizaci celé slavnosti vám s předstihem sdělíme a také je naleznete na webové stránce **www.buladrbola.cz**, kde již nyní najdete tipy na různé vzdělávací a duchovní aktivity, které nás mohou inspirovat k tomu, abychom se i my stali solí země a světlem světa.

Žehnám každému z vás.

+ biskup Pavel

Blahoslavení tiší

Milí farníci, čtenáři Tomáška, přátelé,

pokračujeme v zamyšlení nad dalším blahoslavenstvím z Matoušova evangelia: Blahoslavení tiší, neboť oni dostanou zemi za dědictví (Mt 5,5).

Znovu se setkáváme s určitým paradoxem. V dnešním světě, kdy se síla projevuje hlukem, násilím, pozorností, nám Kristus ukazuje jinou sílu. Sílu ticha. V Žalmech jsou tiší často ti, kdo byli utlačováni, a přesto neodpověděli zlem na zlo, ale vložili svou naději do Hospodina. Jejich síla není v křiku, ale ve věrnosti. Biblické ticho je opravdu síla, která se opírá o Boha. Je to vlastně projev i důvěry, že Bůh je Pánem nade vším, nad každou situací, dějinami. Nejedná se tedy o slabost ani rezignace, nejde o mlčení ze strachu ani o únik před odpovědností.

Ježíš sám je nejhlubším naplněním tohoto blahoslavenství. Jeho tichost se neprojevuje slabostí, ale svobodou. Je až obdivuhodné, jak se Ježíš nechává urážet, soudit a křížovat, a přesto zůstává Pánem dějin. Právě proto, že se nevydává do rukou násilí, ale Otce, dostává „zemi za dědictví“ – celé stvoření je mu podřízeno skrze kříž a vzkříšení. A my, co patříme Kristu,

ho máme následovat, jak sám říká: „Učte se ode mě, neboť jsme tichý a pokorný srdcem“ (Mt 11, 29).

Toto blahoslavenství je tedy cestou k vnitřní svobodě. Vytváří ale ještě jednu důležitou věc – prostor pro setkání s Bohem. Písmo nás nevede nejprve k mluvení, ale k utišení. Teprve když umlkne hluk (vnější i vnitřní), může se srdce stát místem zjevení a prostorem lásky, kdy v tichu srdce mluví Pán. Díky tichu se tak člověk stává slyšícím, a slyšící se stává učedníkem, a učedník se stává svědkem.

Učme se tedy od našeho Pána, který je tichý a pokorný a vložme do něj svou naději. On se nás vždy zastane, a i my dostaneme zemi za dědictví.

Přeji Vám všem požehnaný čas, Bůh vám žehnej na přímluvu Panny Marie.

+ o. Lukáš

Z farní charity

Milí čtenáři Tomáška!

Před začátkem postní doby se setkáváme na stránkách Tomáška. Jako obvykle na začátku nového roku zveřejňujeme výsledky Tříkrálové

sbírky a přehled vašich darů za uplynulý kalendářní rok.

Tříkrálová sbírka

Prostřednictvím charitní pokladničky jsme na Tříkrálovou sbírku vybrali **22 913 Kč**.

V celé ČR se při letošní Tříkrálové sbírce vybralo **194 570 208 Kč**.

V naší diecézi se vybralo:

Tříkrálová sbírka 2026	částka (Kč)
DCh Brno	133 377
OCh Brno	3 919 755
OCh Blansko	3 950 805
OCh Břeclav	4 574 077
OCh Hodonín	5 348 414
OCh Jihlava	3 106 657
OCh Rajhrad	7 081 002
OCh Tišnov	2 660 564
OCh Třebíč	4 550 437
OCh Znojmo	3 689 214
OCh Žďár nad Sázavou	5 750 626
Celkem	44 764 928

Přehled darů za rok 2025

V loňském roce jsme peníze darovali na následující potřeby:

Léky pro nemocné leprou LL	4 000 Kč
Světlo pro svět – prevence a léčba slepoty a systémová podpora osob s postižením v rozvojových zemích	4 000 Kč
Pomoc Ukrajině	30 000 Kč
Pomoc Ukrajině	10 Euro
Pomoc Ukrajině	20 hřiven

Prostřednictvím Charity služby Brno jsme přispěli na tyto účely:

Denní centrum pro lidi bez domova	2 000 Kč
Noclehárna pro lidi bez domova	2 000 Kč

Celkem 42 000 Kč, 10 Euro, 20 hřiven

Přejeme vám požehnanou a dobře prožitou postní dobu a dětem pěkné jarní prázdniny.

Dobrovolníci farní charity

Setkávání s Božím slovem

Chvilé zastavení a naslouchání

Existuje mnoho cest, jak se setkávat s Bohem. Jednou z nich je tiché i společné naslouchání Božímu slovu. Taková setkání nad Biblí se u nás ve farnosti pravidelně konají.

Pro mě osobně jsou tato setkání místem, kde mohu prožít Boží blízkost – skrze text Písma i skrze lidi, se kterými se scházíme. Je to čas zpomalení, naslouchání a prostého bytí spolu.

Scházíme se jako pestrá skupina – lidé různého věku i zkušeností, ženy i muži. Přesto – nebo možná právě proto – je možné se sdílet, inspirovat a nechat se oslovit. Boží slovo nás spojuje a často přináší nové pohledy, které bychom sami neobjevili. Mnohdy si

uvědomujeme, že dokáže tiše a nenápadně působit v našich životech.

Nejde o přednášky, ani o to „mít správné odpovědi“. Jde o setkání – s Bohem, s Písmem i s druhými lidmi. Sdílení je dobrovolné a vše se odehrává ve svobodě, bez tlaku a hodnocení.

Neděle Božího slova, kterou ustanovil papež František, byla 25. ledna. Připomíná význam Božího slova a zve nás, abychom mu dávali více prostoru v každodenním životě.

Setkáváme se pravidelně každý čtvrtek v 18.30 na faře, kromě státních svátků a prázdnin. Pokud toužíte po chvíli s Božím slovem, v tichu i společenství, jste srdečně zváni.

Jana Fialová

Úklid kostela

Pomozte našemu kostelu zazářit – stačí jedna hodina a úsměv.

Děkujeme všem, kteří pravidelně uklízejí náš kostel. Díky vašemu času, ochotě a tiché službě je náš chrám krásným a důstojným místem pro modlitbu i setkávání.

Protože je kostel naším společným domovem, **rádi přivítáme nové dobrovolníky!**

- Úklid je jednoduchý a nenáročný.

- Stačí jen 1 hodina po ranní nebo večerní pondělní mši svaté.
- Po večerní mši svaté uklízí několik skupinek, takže každý tým uklízí jen 1x za dva měsíce.
- Bez pravidelného závazku – přijďte, kdy budete moci.
- Více informací u našich kostelníků nebo v ohláškách.

Proč se zapojit?

- Čím více nás bude, tím rychleji a lépe kostel uklídíme.
- Přinesete nové síly a nadšení do týmu.
- Malá služba – velký přínos pro celé společenství!

Přidejte se k nám a pojd'me společně udržet náš kostel krásný pro všechny! ☺

Jana Fialová

Farní ples 2026

Život se neměří počtem nádechů a výdechů, ale chvílemi, které nám vzaly dech. Pokud to ovšem není chřipka, která také zasahuje do našich životů. My jsem si horečku odbyli v lednu, a tak jsme se mohli vydat na únorový ples sv. Tomáše, který proběhl 7. 2. 2026. Každý, kdo občas zajde na ples jistě uzná, že plesy naší farnosti probíhají v příjemné až

rodinné atmosféře a je příjemné vidět, že se lidé dovedou i v dnešní době radostně a slušně pobavit. Tato akce se připravuje pro nás farníky, aby se členové naší farnosti potkali i při jiné příležitosti a vzájemně se blíže poznali a navázali nové vztahy. Organizátoři, jako vždy, investovali do akce mnoho úsilí a času, bez ohledu na vlastní starosti. Proto jim alespoň touto cestou děkujeme.

Po příchodu si většina přítomných odložila kabát a někteří i boty. Podle čísla na vstupence si pak našli stůl a začali se rozhlížet kolem. Sál u salesiánů v Žabovřeskách poskytuje velmi kvalitní podmínky pro tyto akce.

Navíc v roce 2025 proběhla rekonstrukce předsálí, která ještě možnosti vylepšila. A právě v předsálí je šatna na kabáty. Před ní pořadatelé zřídili bar a vedle prodej kvalitních láhví s vínem. V sále je okénko na výdej jídla nebo piva. V přední části pak byla vyskládaná pestrá tombola. Hosty potěšily i koláčky na stole.

Ples provázela kapela Spazier Gang, která si účastníky rychle získala svojí bezprostředností i muzikantským umem a byla slyšet jen samá chvála. Ples pak v průběhu akce zahájil pan kaplan Lukáš Janoušek, který omluvil nemocného pana faráře Jana Mráze. O. Lukáš plesu i celému večeru požehnal a neopomněl přidat i společnou modlitbu. Parket byl stále plný tancechtivých účastníků. Zaslých jsem i jeden zajímavý rozhovor: „Jeníku, já tancuji valčík a ty?“ U stolů a u baru se lidé stmelovali, někteří i schmelovali a vůbec jinak různě komunikovali.

Taneční série přerušoval program. Mezi zajímavé jistě patřilo představení dvou tanečníků s breakdance a také stepování na skladbu naší Jolly Singers. Vše samozřejmě z dílny tanečního studia No Feet. Zopakovalo se varietní vystoupení manželů Moravcových. Nechyběla malá tombola, velká tombola. Půlnoční překvapení bylo ve znamení hry světél.

Všichni však víme, že i čas má nožičky a čím je člověk starší, tím rychleji ho cítí utíkat. Závěr přifícel velmi rychle. Smysl akce byl však naplněn a nám tam bylo velmi, velmi dobře. A tak kéž si tu radost, jednotu, usměvavé tváře a milé vztahy přeneseme i do dalších dnů...

Kali

Farní ples

očíma organizátorů

Psát o akci, kterou člověk sám organizuje, je z mnoha důvodů dost těžké, takže se nebudu pouštět na

tenký led a zkusím se podělit jen o pár úvah. ☺

Obnovovat tradici je otázka elánu a odhodlání, udržet ji i nadále je většinou mnohem náročnější. Mění se naše farnost a její složení, nadšení pro tanec i nepřeberné možnosti, jak trávit volný čas. Přesto se našlo i letos dost nadšenců, kteří se přišli pobavit, potkat staré známe a poznat nové, a hlavně vytvořit společenství plné radosti.

Je pro mě velký zázrak, jak se role v naší farnosti doplňují a naše různé povahy netvoří hranice, ale mosty. Hudební znalci zajistili skvělou kapelu, známí i skrytí talenti vytvořili pestrý doprovodný program plesu, pivaři se vzorně postarali o výčep, mladí kamarádi s Jirkou Váchou v čele

zdatně obsloužili bar, mnoho štědrých farníků přispělo do tomboly, a nakonec se našlo i dost dobrovolníků, kteří společnými silami sál po plese vzorně uklidili.

A že i samotné organizátory občas něco překvapí a vyvede z míry? Letos to bylo jednoznačně stepařské vystoupení, které mohlo proběhnout anonymně pod hlavičkou tanečního studia No Feet. Ale místo toho jsme viděli mistrovské umění Marti Konečné, která svůj jedinečný talent dokázala skloubit se skvělým nápadem a empatií a její vystoupení na nahrávku Jolly Singers patřilo k vrcholům celé akce.

Díky panu kaplanovi za pohotovost v roli jediného zástupce našeho duchovenstva, požehnání plesu a přítomnost (i na parketu!) až do konce. Díky i těm, kdo ze zdravotních důvodů nedorazili a mysleli na nás v modlitbách. A nakonec díky všem,

kdo ve farnosti cokoliv zařizují, organizují nebo zajišťují neviditelné, ale o to potřebnější služby. Bez toho bychom byli jen prázdná skořápka.

Veronika Veverka Papoušková

Dětská mše vánoční a pak opět zpět mezi misionáře

Natěšené davy dětí, rodičů i dalších návštěvníků se těsně před štědrovečerní večeří opět sešly na odpolední mši svaté, abychom společně oslavili narození Krista a připomněli si hlavní poselství Vánoc. Dětský sboreček pod trpělivým vedením Jáji Zukalové poctivě trénoval jak v adventu, tak těsně před bohoslužbou, mladší sourozenci zpěváků pověsili poslední ozdoby na vánoční stromečky v kostele a přesně ve čtyři hodiny se mohlo začít!

Pan kaplan Lukáš srdečně přivítal pravidelné návštěvníky i ty, kdo přišli spíše z tradice a hned po úvodu mše děti doprovodily Jezulátko do jeslíček před oltář. Při kázání jsme si vyslechli myšlenku o síle světla, a tedy i naší víry, kterou se máme snažit šířit v našich rodinách i společenstvích. Tentokrát se ale hloučky po mši svaté rychle rozutekly i s rozsvícenými lucerničkami, abychom si symbolické Betlémské světlo mohli odnést i do svých domovů.

Po vánočních prázdninách se děti zase vrátily do školek i do školních lavic a na dětských mších do role misionářů putujících po celém

světě. Na prvním lednovém setkání jsme se sice nedostali moc daleko, jen do měst kolem Brna, které navštívil pan kaplan s výnosem vánoční sbírky pro děti. O to víc jsme si ale uvědomili, že každý náš dar i modlitba mají velký smysl. V dalších týdnech jsme skákali z Afriky do Asie a zase zpět. Sestřičky z Živé vody nám popsaly situaci v jejich rodné zemi Burkina Faso (která má mimochodem dvakrát více obyvatel než naše republika!) a přinesly nám sladké koblížky. Čerstvě pokřtěný farník Kuba nám popovídal o těžkostech v Iránu, odkud pochází jeho rodina a pomodlil se s námi Otčenáš v perštině. A nakonec jsme si vyslechli zajímavou přednášku

o celosvětové iniciativě Mary's meal, která pomáhá nejchudším dětem nejen v Africe podporou vzdělávání a zajištěním jídla.

Nakonec připomínám, že se k naší misionářské misi může připojit úplně každý. Stačí přijít v úterý na večerní mši svatou. A kdo rád zpívá, může se přidat i k dětskému sborečku, který se pravidelně schází v 16.30 v zákristii.

Veronika Veverka Papoušková

Já a skautský zákon

Tento text vznikl v rámci vůdcovského kurzu Trefa, který jsem absolvoval minulý rok, jako osobní reflexe skautského zákona a jeho významu pro roli skautského vůdce. Nesnažím se o teoretický rozbor ani výklad jednotlivých bodů, ale o zamýšlení nad tím, jak skautský zákon jakožto vůdce oddílu chápu, prožívám a jak se jej snažím naplňovat ve svém každodenním životě. Text vychází z mých osobních zkušeností, hodnot

a přesvědčení, které považuji za nedílnou součást vůdcovské odpovědnosti.

Skautský zákon není jen nutným kodexem o deseti bodech, který by měl každý skautský vůdce následovat, protože poskytuje pevný morální rámec pro vedení a rozhodování v každodenním životě i v náročných situacích, ale zejména proto, že skautský vůdce je vzorem jak pro ostatní skauty, tak neskauty a jeho chování formuje jejich hodnoty a postoje více, než si sami mnohdy připouštíme. Zákon podporuje ctnosti jako čestnost, úctu, přátelství a pomoc druhým, což jsou klíčové aspekty, které vedou k budování těch správných hodnotových pilířů osobnosti jedince. Tím, že skautský vůdce žije podle těchto zásad, vytváří prostředí, které inspiruje mladé lidi k tomu, aby se stali odpovědnými a angažovanými občany a v budoucnu přispěli k lepšímu, spravedlivějšímu a veselejšímu světu.

Jako skautský vůdce vnímám tuto nelehkou povinnost, řídit se a snažit

se žít podle skautského zákona, jako dar, jako neobroušený drahokam, který se každým, byť sebemenším otěrem blíží k vytouženému lesku. Jelikož jsme lidé hříšní a nedokonalí, nikdy tohoto kýženého lesku nedosáhneme (možná po smrti), ovšem má nám být střelkou na každodenní cestě – vždyť i samotný skautský slib zaměňuje slovo „budu“ za „jak dovedu nejlépe“. Skautský zákon vnímám i po více než sto letech jako velmi dobře formulovaný. Jak říká Akela, vše vychází ze své podstaty z posledního bodu – „Skaut je čistý v myšlenkách, slovech i skutcích“. Desátý bod skautského zákona my, věřící skauti, reflektujeme i v „Confiteor“ (...že často hřeším, myšlením, slovy i skutky). Ovšem stejně jako moudří muži církve, i Baden-Powell si uvědomoval, že to nestačí. Proto „Vyznávám se“ pokračuje dovětkem: „A nekonám, co mám konat“. Skautský zákon tuto skutečnost ošetřuje v podobě všech dalších devíti bodů. Skautský vůdce, který by byl celý den ve strachu z nezdaru zavřený v ústraní a dbal pouze na to, aby byl čistý v myšlení, slovech i skutcích, by pravděpodobně stál za starou bačkoru. Skautský zákon nás vybízí k akci – dělat tento svět lepším – každý den vykonat alespoň jeden dobrý skutek. A že se nám to často nepodaří? Jistě. Budeme padat a znovu vstávat, ale půjdeme vpřed. A skautský vůdce

má ještě jednu důležitější povinnost, a to vést ostatní k této výzvě! V dnešní době to vnímám jako úkol nelehký. Žijeme ve světě, který ze všech stran vybízí k materialismu a konzumnímu způsobu života, v době, kdy se prezidentem nejmocnější země světa stal egoista, který se svým bezohledným a nepravdivým jednáním staví na opačný pól toho, k čemu nás skautský zákon vybízí.

Jako vůdce si uvědomuji, že nutit děti ke slepému přepisování skautského zákona z tabule nemá vůbec žádný smysl, přestože je jeho znalost

důležitá. Nejlepším způsobem je dávat příklad svým životem. Nelze kázat vodu a pít víno. Jedině tak si děti mohou vytvořit kvalitní rámec svého vlastního svědomí. Já, jako křesťan, se snažím žít podle desatera Božích přikázání. Přestože nám desatero poskytuje velmi kvalitní morální rámec, pro mnohé je jistě často těžko uchopitelný. Skautský zákon je ve své podstatě Mojžíšovo desatero, akorát jinak formulované. Zatímco desatero jako takové je teologicky precizní souhrn morálky, skautský zákon je akční plán! Jako vůdce a křesťan si obou kodexů vážím a vnímám je posvátně, přestože je podle nich skutečně žít často obtížné. Blahoslavený skaut, který by během jednoho dne naplnil všechny body skautského zákona. Toto vědomí nedokonalosti a křehkosti mi nicméně otevírá srdce pro velkorysost k druhým. Ostatní skautští spoluhratři mají, stejně jako já, své slabosti a nedokonalosti. Důležité ale je neztrácet víru a naději a jít dál, snažit se na těchto slabých místech pracovat, a především si uvědomovat, že každý z nás je jedinečný a nezastupitelný, tak jako nota v symfonii, která může cítit pocit zbytečnosti, avšak mylně, protože bez ní by symfonie nevznikla.

Petr Děšť Zelenka

Kostelnické postřehy

V adventní době většího otevření kostela využilo mnoho lidí, zejména adventní soboty byly velmi úspěšné. I předvánoční zpovědní maraton se zvládl v pohodě. Vynikal jen jeden zpovědní nenasyta, který nikoho neodmítl i mimo vyhlášenou dobu. Mělo se končit před večerní mší v 17.30, ale otec Lukáš zpovídal v kuse od 15 do 21.30 hodin a možná by vydržel ještě déle, ale už jsem pak do kostela nikoho nepustil. Znovu jsem si uvědomil, že kněží mají špatně placenou práci v nepřetržitém provozu vyžadující vysokoškolské vzdělání.

Půlnoční vánoční bohoslužba byla mimořádně zdařilá. Vypilo se 25 litrů tomáškovského svařáku. Poprvé, co ho dělám, nezbyl na druhý den ani hlt.

Vánoce mají být svátky klidu a míru, ale v našem kostele to bývá i jinak. Právě ve vánoční době u nás docházelo ke krádežím a dokonce k jedné loupeži, bývaly zde výtržnosti, u kterých musela asistovat policie. Letos to bylo v poklidu. Jen v nedělní odpoledne na svátek Svaté rodiny procházel kostelem jeden hlučný návštěvník a obtěžoval všechny přítomné ne úplně zdvořilými žádostmi o finanční podporu. Vlezl i za otcem Pavlem do zpovědní místnosti. Vykázal jsem ho z kostela, ale jak

jsem zašel do sacristie už mě žádali, abych opět zakročil, že se ten nepříjemný člověk do kostela vrátil a opět všem nadává. Když jsem ho vyhazoval podruhé, dostal jsem od něho nečekaně pěstí na oko. Tedy ne naoko, ale doopravdy. Naštěstí jsem dostatečně tvrdohlavý, a tak se mi nic vážného nestalo. Došlo jen k dočasné změně pleťových odstínů a na čas jsem musel nad vším přivřít oko. A bylo to i užitečné. Když jsem toho člověka vykazoval z kostela potřetí, tak po informaci, že po tom předchozím napadení mám plné právo na něj zavolat policii, odešel sám a ani nenadával.

Ve facebookové skupině Farníci Brno-sv. Tomáš, kde komunikují převážně ti neaktivnější farníci, se rozpoutala debata o zapojení dívek a žen do ministrování. Tedy zase se řeší ženská otázka, tak jak v synodních skupinkách. Nemáme nadbytek ministrantů. Už jsem tu psal, že ani jejich velký počet není pro kostelníka ideální. Je vyzkoušeno, že čím víc ministrantů, tím méně toho po mši uklidí. Krásně se to projevilo první vánoční neděli, kdy po mši už zpět do kostela nešel nikdo. Zůstaly tam všechny liturgické předměty, knihy, rozsvícené svíčky i srdíčka. Naštěstí mezi devátou a jedenáctou je dost času, takže to stihne uklidit i pomalý pajda. Ale pořád je to lepší, než když není žádný ministrant. Tu ministrantskou krizi

jsem způsobil já, neb už víc jak půl roku se snažím neministrovat. Jsem schopen všechno na mši připravit, ale nezvládnou důstojnou službu u oltáře. Mám zdravotní problémy a potřeboval bych bezbariérový přístup k oltáři a svatostánku. Když jsem s kostelníčením začínal, tak chodilo ještě méně ministrantů než nyní. Třikrát, čtyřikrát každý týden jsem byl na večerní bohoslužbě sám. A od svých předchůdců vím, že stejné to bylo roky předtím. Nijak to nevadilo, kostelník je v kostele vždy a ministrantskou službu zvládne, není-li chromý. Postupně začalo chodit i večer víc ministrantů, ale většinou veteráni kategorie 50+ a 60+. Dnes se ve všední den střídají dva největší obětavci David a Marabu, ale z pěti nedělních bohoslužeb jsme schopni spolehlivě zajistit jen dvě. Už několikrát v sobotu a neděli večer to zachraňovala naše jediná aktivní ministrantka Magda Kapitánová. Já sám jsem pro větší zapojení žen, i když vím, že i nyní k oltáři a svatostánku mohou chodit muži i ženy. Muži jako kněží, jáhni a akolyté a ženy jako uklízečky, okrašlovatelky a květinářky.

Ještě se chci zmínit o jedné věci, která byla adventu v našem kostele nová a mimořádně úspěšná. U dětské nástěnky se objevila truhla a na nástěnce informace, že do ní mohou lidé dávat dárky pro děti z Klokánků, azylových domů a dětských domovů.

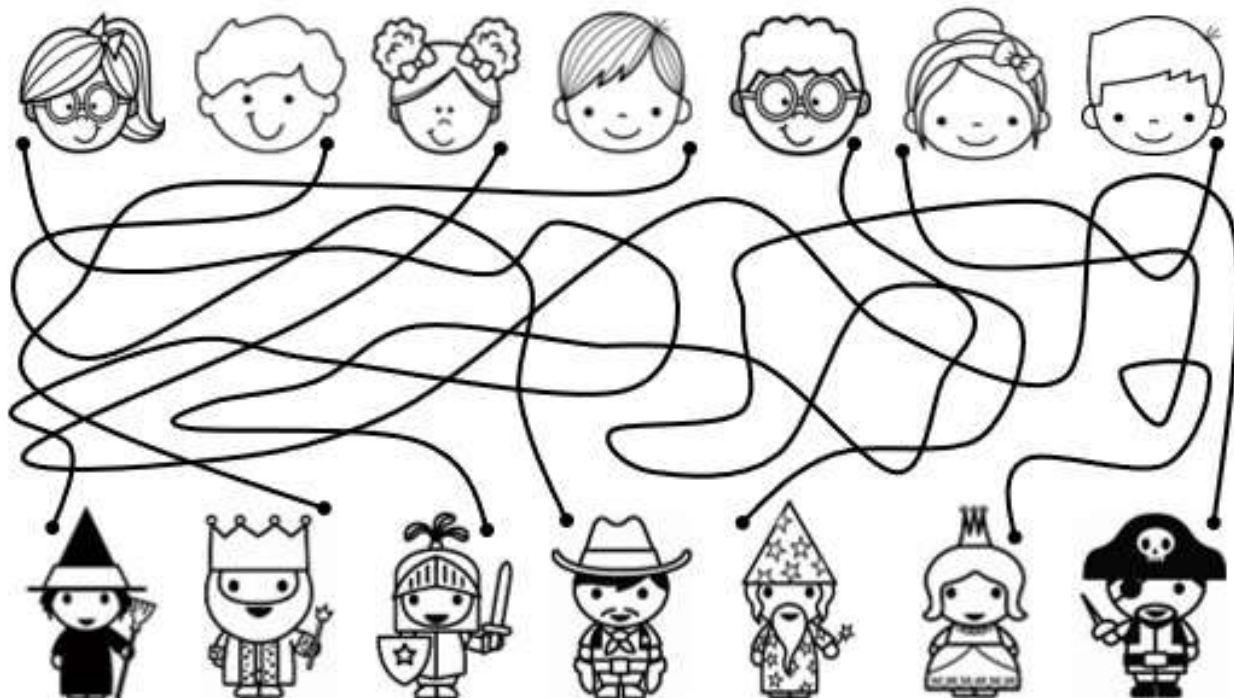
Lidé tam házeli peníze a přinášeli plyšáky, hry, stavebnice a hračky. Truhla musela být několikrát vyprázdněna, protože přetékala. Určitě ani autoři tohoto nápadu netušili, jak moc budou úspěšní, takže dárky ležely za oltářem až do konce vánoční doby a teprve potom se dostaly na místo určení. Předpokládám, že příští rok už budeme poučení a zajistíme dostatek dobrovolníků pro rozvoz dárků do předem domluvených zařízení nejpozději na Štědrý den dopoledne. Přestože jsme truhlu s dárky nijak zvlášť nehlídali, peníze i věci jen přibývaly. Jen jedna pravidelná návštěvnice kostela si nějaké dárky chtěla vzít. Logicky argumentovala, že ona má své děti v dětském domově, tak si dárky pro ně rovnou vezme. Už jsem se s podobnou logikou jednou setkal. Zabránil jsem jednomu muži vytahovat peníze z charitní pokladničky. I on měl logické zdůvodnění své činnosti. Do charitní pokladničky dávají lidé peníze pro potřebné a on je potřebný, tak si je rovnou vezme a charitní pracovníky nebude obtěžovat. Moje logika byla jiná, tak jsem jim to neumožnil. Když jsem si večer před spaním procházel předchozí den, uvědomil jsem si, že jsem sice kdysi složit zkoušku z logiky na výbornou, ale to neznamená, že moje logika je správná. Ta Ježíšova může být úplně jiná. Tož zase su o něco míň hloupý.

Pavel Pandan Zahradník

BYSTRÉ HLAVY

PRO MLADŠÍ

KARNEVAL. Děti se chystají na karneval. Pomůžteš jim najít jejich masky?

PRO STARŠÍ

SOUŘADNICE. Hledej podle souřadnic písmena v tabulce klíče.

A1	D3	B6	A10	E9	D7	C1	E11	E15	C2	C9	B13	E17	E4	E1	C11

A4	D4	C1	C16	C12	C14	C15	B6	D3	E6	C10	E11	E15	B3	D12	D15	B17

Klíč:	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17
A	P	A	B	Z	C	?	O	D	E	E	F	G	H	I	Í	J	Č
B	K	P	D	L	M	P	N	O	P	Q	R	Ř	Ř	S	Š	T	Y
C	Č	S	U	V	W	X	Y	Z	T	T	,	T	Ž	E	K	Á	R
D	-	F	O	A	A	!	E	Á	Q	X	V	O	,	P	B	E	T
E	A	V	W	D	:	S	X	V	L	C	N	Š	Ý	N	Í	C	E

obrázky: <https://cz.pinterest.com/>

Klára Špunt Zelinková